

Bruxelles, den 19. marts 2018

MEDDELELSE TIL INTERESSETER

DET FORENEDE KONGERIGES UDTRÆDEN OG EU-REGLERNE OM AUDIOVISUELLE MEDIETJENESTER

Det Forenede Kongerige meddelte den 29. marts 2017 sin beslutning om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union. Det betyder, at medmindre en ratificeret udtrædelsesaftale¹ fastsætter en anden dato, vil al primær og afledt EU-ret ophøre med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige den 30. marts 2019 kl. 00.00 (CET) ("udtrædelsesdatoen")². Det Forenede Kongerige vil derefter være et tredjeland³.

Det er ikke alene EU-myndighederne og de nationale myndigheder, der skal træffe forberedelser til udtrædelsen, men også private parter.

På grund af den betydelige usikkerhed, der hersker, især om indholdet af en eventuel udtrædelsesaftale, bør alle interessenter, navnlig udbydere af audiovisuelle medietjenester, være opmærksomme på de juridiske konsekvenser, der skal tages hensyn til, når Det Forenede Kongerige overgår til at være et tredjeland.

Medmindre der indføres en overgangsordning i en eventuel udtrædelsesaftale vil EU-reglerne om audiovisuelle medietjenester fra udtrædelsesdatoen ikke længere finde anvendelse på Det Forenede Kongerige. Det vil navnlig have de nedenfor beskrevne konsekvenser:

1. OPRINDELSESLANDSPRINCIPPET OG JURISDIKTION

Direktiv 2010/13/EU (direktivet om audiovisuelle medietjenester)⁴ hviler på det såkaldte "oprindelseslandsprincip", i henhold til hvilket medietjenesteudbydere⁵ som

¹ Forhandlingerne med Det Forenede Kongerige om en udtrædelsesaftale er undervejs.

² Endvidere kan Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige med enstemmighed beslutte, at traktaterne skal ophøre med at finde anvendelse fra en senere dato, jf. artikel 50, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

³ Et tredjeland er et land, som ikke er medlem af Unionen.

⁴ Direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1).

Bemærk, at direktivet om audiovisuelle medietjenester i øjeblikket er under omarbejdning. Således vedtog Kommissionen den 25. maj 2016 et forslag om ændring af direktivet. Se COM(2016) 287.

udgangspunkt kun er omfattet af gældende ret i deres oprindelsesmedlemsstat (som fastslået i henhold til direktivet), herunder også når deres programmer modtages og/eller retransmitteres i andre EU-medlemsstater.

I direktivet om audiovisuelle medietjenester er der fastsat specifikke bestemmelser om, hvordan det fastslås, hvilken EU-medlemsstats jurisdiktion en given medietjenesteudbyder hører ind under i overensstemmelse med oprindelseslandsprincippet. Sådanne udbydere hører således ind under myndighedernes jurisdiktion i den medlemsstat, hvor de er etableret, jf. de i direktivet fastsatte specifikke kriterier⁶. I tilfælde, hvor disse kriterier ikke finder anvendelse, er der fastsat subsidiære kriterier for medietjenesteudbydere, der sender ved hjælp af satellit⁷. I tilfælde, hvor ingen af de nævnte kriterier finder anvendelse, er den kompetente medlemsstat den medlemsstat, hvor medietjenesteudbyderen er etableret, jf. artikel 49-55 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. FRA OG MED UDTRÆDELSESDATOEN KAN UDBYDERE AF AUDIOVISUELLE MEDIETJENESTER, DER I DAG HØRER UNDER DE BRITISKE MYNDIGHEDERS JURISDIKTION (F.EKS. FORDI DE ER ETABLERET I DET FORENEDE KONGERIGE I HENHOLD TIL DIREKTIVET), HØRE UNDER EN AF EU-27-MEDLEMSSTATERNES JURISDIKTION, SÅFREMT KRITERIERNE I ARTIKEL 2 I DIREKTIVET OM AUDIOVISUELLE MEDIETJENESTER ER OPFYLDT. DESUDEN HAR EU-27-MEDLEMSSTATERNE MULIGHED FOR AT TRÆFFE ALLE DE FORANSTALTNINGER, SOM DE FINDER PASSENDE, OVER FOR AUDIOVISUELLE MEDIETJENESTER FRA DET FORENEDE KONGERIGE SOM TREDJELAND, HVIS DE IKKE OPFYLDER BETINGELSERNE I ARTIKEL 2 I DIREKTIVET OM AUDIOVISUELLE MEDIETJENESTER, FORUDSAT AT EU-RETEN OG UNIONENS INTERNATIONALE FORPLIGTELSE OVERHOLDES, OG, HVOR DET ER RELEVANT, UNDER HENSYNTAGEN TIL DEN EUROPÆISKE KONVENTION OM GRÆNSEOVERSKRIDENDE FJERNSYN⁸ (JF. BETRAGNING 54 I DIREKTIVET OM AUDIOVISUELLE MEDIETJENESTER).OPRINDELSESLANDSPRINCIPPET OG TRANSMISSIONS-/MODTAGEFRIHED

I henhold til artikel 3 i direktivet om audiovisuelle medietjenester sikrer EU-medlemsstaterne modtagefrihed og må ikke hindre retransmission på deres område af audiovisuelle medietjenester fra andre medlemsstater af grunde, der falder inden for områder, der samordnes ved direktivet.

⁵ Som defineret i direktivet om audiovisuelle medietjenester.

⁶ Disse kriterier omfatter navnlig udbyderens hovedkontors beliggenhed, det sted, hvor de redaktionelle beslutninger om den audiovisuelle medietjeneste træffes, og det sted, hvor en betydelig del af de medarbejdere, der er beskæftiget med den audiovisuelle medietjenestevirksomhed, arbejder (jf. artikel 2, stk. 3, i direktivet om audiovisuelle medietjenester).

⁷ Disse kriterier omfatter navnlig den medlemsstat, hvor satellit-uplinket er placeret eller, hvis der ikke benyttes satellit-uplink fra en given medlemsstat, den medlemsstat, som den satellitkapacitet, der benyttes af medietjenesteudbyderen, tilhører (jf. artikel 2, stk. 4, i direktivet om audiovisuelle medietjenester).

⁸ 20 af EU-27-medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige er parter i denne konvention. Følgende EU-medlemsstater er ikke parter i konventionen: Belgien, Danmark, Grækenland, Irland, Luxembourg, Nederlandene og Sverige (<https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/132>).

Fra og med udtrædelsesdatoen vil audiovisuelle medietjenester, der leveres af medietjenesteudbydere fra Det Forenede Kongerige, ikke længere være omfattet af modtage- og retransmissionsfriheden i henhold til artikel 3 i direktivet om audiovisuelle medietjenester. EU-27-medlemsstaterne vil således have ret til i henhold til deres nationale lovgivning og, hvor det er relevant, under hensyntagen til den europæiske konvention om grænseoverskridende fjernsyn, at begrænse modtagelsen og retransmissionen af audiovisuelle medietjenester fra Det Forenede Kongerige⁹.

På Kommissionens websted om audiovisuelle medietjenester (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/audiovisual-media-services>) findes der generelle oplysninger om Unionens bestemmelser vedrørende audiovisuelle medietjenester. Disse sider opdateres om nødvendigt med yderligere oplysninger.

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Kommunikationsnet, Indhold og Teknologi

⁹ I artikel 13, 16 og 17 i direktivet om audiovisuelle medietjenester er der fastsat specifikke bestemmelser for fremme af distribution og produktion af europæiske programmer, f.eks. minimumskvoter for europæiske programmer. I henhold til artikel 1, stk. 1, litra n), i direktivet om audiovisuelle medietjenester betragtes programmer med oprindelse i europæiske tredjelande, som er parter i Europarådets europæiske konvention om grænseoverskridende fjernsyn, som "europæiske" for så vidt de opfylder betingelserne i stk. 3 i samme artikel. I medfør af den gældende version af direktivet, og uden at det foregriber eventuelle ændringer af retsgrundlaget, betragtes programmer med oprindelse i Det Forenede Kongerige stadig som europæiske programmer efter udtrædelsesdatoen for så vidt angår de kvoter, der er omhandlet i direktivets artikel 13, 16 og 17.